

Gedicht bij het Nationaal Bevrijdingsmonument

Op het monument: "Gij, die voorbij gaat, denkt vaak genoeg Hoe was Uw lot als niet, die dag van Mei gebreideld werd, wiens klauw den beet u sloeg? Toen is uw land bevrijd! Ook Gij! Ook Gij!". Tekst prof. Dr. E.L. Smelik

Na de bevrijding

Schoon en stralend is, gelijk toen, het voorjaar,
Koud des morgens, maar als de dagen verder
Opengaan, is de eeuwige lucht een wonder
Voor de geredden.

In 't doorzichtig waas over al de brake
Landen ploegen weder de trage paarden
Als altijd, wijl nog de nabije verten
Dreunen van oorlog.

Dit beleefd te hebben, dit heellijfs uit te
Mogen spreken, ieder ontwaken weer te
Weten: heen is, en nu voorgoed, de welhaast
Duldloze knechtschap –

Waard is het, vijf jaren gesmacht te hebben,
Nu opstandig, dan weer gelaten, en niet
Eén van de ongeborenen zal de vrijheid
Ooit zo beseffen.

Uit: J.C.Bloem, Sintels, 's-Gravenhage, A.A.M.Stols, 1945

<http://jandegroot.abricooos.nl/index.php/rood-hart/38--sp-13231>